

F. t. l. vedr. retsplejeloven

Med de foreslåede nedsættelser understreges det, at isolation navnlig i de mindre alvorlige sager bør være ganske kortvarig.

Med hensyn til fristerne ved de lavere strafferammer og i mellemgruppen er det sigtet, at der skal være en passende kortere tid, hvor isolation kan anvendes med henblik på – gennem en indledende efterforskning – at undersøge, om der er grundlag for en sigtelse for et alvorligere forhold, som kan begrunde isolation i længere tid.

Med hensyn til fristen ved de højeste strafferammer (6 år og derover) er det sigtet, at isolation normalt bør kunne bringes til ophør i løbet af 8 uger, og at der kun under skærpede betingelser bør kunne ske fortsat isolation efter 8-ugers periodens udløb.

Med henblik på at sikre, at bestemmelsen i § 770 c, stk. 3, hvorefter isolation ved de højeste strafferammer (6 år eller derover) undtagelsesvis kan opretholdes ud over tidsgrænsen, *alene* anvendes i sager af betydelig grovhed, foreslår flertallet, at der – ud over de gældende betingelser for forlængelse – stilles krav med hensyn til den straf, som kan ventes i sagen. Det bør således tillige kræves, at lovovertrædelser kan ventes at ville medføre en straf af fængsel i mindst 2 år.

Retten vurderer af den forventelige straf forudsættes af udvalget at bygge på almindelig udmålingspraksis og ikke en vurdering af, hvad afgørelsen efter den sigtedes personlige forhold kan tænkes at falde ud til.

Et *mindretal* i udvalget (1 medlem) finder ikke, at grænsen ved de lavere strafferammer (dvs. lovovertrædelser med en strafferamme på 1 år 6 måneder eller derover, men mindre end 4 år) og de højeste strafferammer (dvs. lovovertrædelser med en strafferamme på 6 år eller derover) bør nedsættes, idet de gældende tidsgrænser allerede er vel korte. Således kan det allerede være vanskeligt i alle tilfælde at tilvejebringe den nødvendige efterforskning inden for de gældende tidsfrister.

Om flertallets forslag til en forkortelse af tidsgrænsen ved de lavere strafferammer (dvs. lovovertrædelser med en strafferamme på 1 år 6 måneder eller derover, men mindre end 4 år) bemærker dette medlem særskilt, at en 14-dages frist i de fleste tilfælde vil være tilstrækkelig, men at der undtagelsesvis kan være behov for en længere varetægtsfængsling i isolation. Dette medlem foreslår på den baggrund, at der i § 770 c, stk. 1, fastsættes en regel, hvorefter isolation ikke må finde sted i et sammenhængende tidsrum på mere end 14 dage, hvis sigtelsen angår en lovovertrædelse, som efter loven ikke kan medføre fængsel i 4 år,

men at retten dog undtagelsesvis kan tillade, at isolation opretholdes i op til 4 uger, hvis afgørende hensyn til forfølgningen gør fortsat isolation påkrævet.

For så vidt angår flertallets forslag om en forkortelse af tidsgrænsen ved mellemgruppen (dvs. lovovertrædelser med en strafferamme på 4 år eller derover, men mindre end 6 år) fra 8 uger til 4 uger, kan medlemmet tilslutte sig flertallets forslag.

Den særlige tidsgrænse for varetægtsfængsling i isolation af unge under 18 år i retsplejelovens § 770 c, stk. 4, foreslås af udvalget nedsat til 4 uger. Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt den foreslåede 4-ugers grænse bør kunne fraviges, således at en isolation af unge under 18 år kan opretholdes ud over 4 uger, har udvalget været delt.

Strafferetsplejeudvalgets *flertal* (7 medlemmer) foreslår, at isolation af unge under 18 år bør kunne opretholdes ud over 4 uger, når sigtelsen angår en forsætlig overtrædelse af straffelovens kapitler 12 eller 13 (terrorisme mv.). Flertallet foreslår endvidere, at der ikke bør gælde en absolut grænse for den tidsmæssige udstrækning af isolation i denne type sager.

Flertallets forslag indebærer, at isolation af unge under 18 år i sager om forsætlige overtrædelser af straffelovens kapitler 12 eller 13 kan opretholdes ikke alene ud over den foreslåede 4-ugers grænse, men i disse helt særlige sager efter omstændighederne også ud over den 8-ugers grænse, som gælder i dag.

Flertallet har i den forbindelse lagt afgørende vægt på, at der ved forsætlige overtrædelser af straffelovens kapitler 12 eller 13 er tale om meget alvorlig kriminalitet med et ofte professionelt og organiseret præg. I mange tilfælde vil kriminaliteten endvidere have internationale relationer. Disse forhold gør, at der efter omstændighederne kan være et meget stærkt efterforskningsmæssigt behov for, at en isolation opretholdes gennem længere tid. Der tænkes navnlig på sager om terrorisme.

Hvor langt det tidsmæssige behov for isolation i sager om forsætlige overtrædelser af straffelovens kapitler 12 eller 13 rækker, finder flertallet det vanskeligt at vurdere på forhånd, idet vurderingen heraf helt må bero på den konkrete sag. Som følge af proportionalitetsreglen i retsplejelovens § 770 b – særligt efter udvalgets forslag til § 770 b, stk. 2, jf. ovenfor pkt. 4.2.5. – vil isolation ud over 4 uger imidlertid kun kunne ske i helt ekstraordinære tilfælde, hvor den pågældende er mistænkt for en særdeles grov lovovertrædelse, og hvor der foreligger en meget væsentlig kollusionsrisiko.

Flertallet forudsætter desuden, at der – foruden de administrative regler om personkontakt, der allerede